

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De dotibus ad Sacerdotem necessariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

DIES SECUNDA.

Cum ad Electionem status tria plerumque bene consideranda sint, videlicet 1. Quæ dotes ac qualitates ad eam requirantur. 2. Quæ commoda & fructus in eo obtineri possunt. 3. Quæ incommoda & pericula in eodem statu occurrere queant; merito de his tribus hodierna & crastina meditationes consuetæ instituuntur. Ipsum tamen ex parte circa alteram Christianæ perfectionis officium, nempe virtutes instituetur, ut, dum virtutes ad Sacerdotem necessarias clarè intelliges, tantò facilis an sumptus ad Sacerdotium assumendum necessarios habeas, cognoscas. Ex quo facile patet, scopum hujus diei esse, dotes ad Sacerdotem necessarias, & in specie virtutes agnoscere, & ad easdem accipiendas ardens desiderium, firmumque propositum concipere.

Tessera.

Doce me, Domine, facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. ps. 142.

MEDITATIO I.

DE DOTIBUS AD SACERDOTE
NECESSARIIS.

Præludium I. Est, Apostolos in cœnaculo Jerosolymitano sedentes, & virtute ex alto per Spiritum Sanctum introitus intueri.

Præludium II. Est, gratiam petere à Deo, quâ tres dotes ad Sacerdotem requisitas, videlicet magnam scientiam, majorem prudentiam, maximam sanctitatem ritè cognoscas, & studiosè sectari possis.

Punctum I.

Considera I. Tres præcipuè dotes ad Sacerdotem requisitas, nempe magnam scientiam, majorem prudentiam, maximam sanctitatem. Et imprimis quidem magnam, id est, munia sua obeunda sufficientem, scientiam in eo requisitam, vel ex ipsa functionum ab eo perficiendarum natura

eum enim modò conciones ab eo habendæ, modò Fidei articuli rudibus explicandi, adultiores in ijs roborandi, vel contra hæreticos propugnandi; modò vitia extirpanda, & virtutes inferendæ sint, hæc omnia autem non vulgarem scientiam desiderent, meritò ea à Sacerdotibus requiritur, ne audire alioqui à Deo illud Osee. c. 4. debeant: *Tu scientiam repulisti, & ego repellam te, ne Sacerdotio fungaris mihi.*

Confidera II. Qualis scientia requiratur in Sacerdote, triplex videlicet. I. *Theologica*, eaque triplex, *Moralis*, quâ, quidquid ad conscientiam, morésque dirigendos requiritur, noscat; *Polemica*, quâ & potiores Hæreses, & modum easdem impugnandi, aut se contra illas defendendi, intelligat; *Afctica*, quâ vitiorum & virtutum naturam, mediâque ad illorum vel extirpationem, vel acquisitionem noverit. II. *Canonica*, quâ, quid in Jure Canonico circa officii sui functiones & objecta doceatur, cognoscat. III. *Ceremonialis*, quâ & Rubricas pro officio divino, & Missæ Sacrificio præscriptas, & ritus in administratione Sacramentorum, aliisque functionibus Parochialibus observandos sciat.

Confidera III. An hætenus hanc triplicem scientiam comparare studueris, aut certè deinceps procurare velis, triplex eum in finem medium adhibens, videlicet frequentem recursum ad Deum, ad studium privatum, ad Doctores tam mortuos (id est, libros) quàm viventes. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Pro altera dote Sacerdotis meritò *majorem prudentiam* requiri; cum enim ipse aliorum dux constitutus sit, eòque per viam multis periculis & erroribus obnoxiam ducere debeat, bene oculatus sit, oportet, viâque, per quam ducendi sunt, apprimè gnarus; alioquin si cæcus cæcum ducat, ambo in foveam cadunt; hinc & ipse Christus Apostolos eorum animarum auspiciaturos Matt. 10. monuit: *Estote prudentes, sicut serpentes*, id est, semper attendentes, ut caput seu finis actionum vestrarum integer, illæsusque permaneat.

Confidera II. Qualis sit hæc prudentia, quæ tantopere Sacerdoti necessaria dicitur, quòd nempe sit virtus, quâ me-
dis

dia ad finem propositum convenientia sagaciter investigatur, appositè seliguntur, & fortiter ac constanter adhibentur; unde tria plerumque hujus prudentiæ officia assignantur, videlicet bene consulere, bene judicare seu eligere, bene imperare seu exequi.

Considera III. An tu hæctenus huic virtuti studueris, & quomodo saltem deinceps majorem in ea acquirenda, & augenda diligentiam adhibere, eumque in finem tripliciter medium usurpare velis, scilicet, ut eam juxta consilium S. Jacobi c. 1. postules à Deo, qui dat eam omnibus assidue. Deinde cum Prudentibus juxta monitum Salomonis Prov. 13. gradiaris: & tandem dictamina quædam prudentiam colligas, eaque sedulo in memoria retinens, secutus illa te, aliosque dirigas. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Tertiam dotem Sacerdotis merito *sanctitatem maximam* appellari, eò quòd hæc functionibus sacerdotalibus *authoritatem* (nam Magisterij authoritas consistat ex vita) *efficaciam* (*qui enim manet in me, & operatur, hic fert fructum multum*, ait Christus Joan. 15.) & *severitatem* conferat defendens contra vanam gloriam, & inconstantiam, quæ actionibus ipsius plurimum insidiantur.

Considera II. In quo consistat hæc sanctitas, scilicet in abstinentiâ à vitijs & affectionibus inordinatis liberis, & virtutum quiete, & vocationem tuam præcipuè decent, studio extollens.

Considera III. An talem in te sanctitatem deprehendas, & quomodo deinceps saltem eam sectari velis, duplex potissimum mediū adhibendo, *Orationem* scilicet (nam rectè novit vivere, qui rectè novit orare, S. Augustino teste) & *meditationem assiduam*; tantum enim proficies, quantum tibi vim intuleris, ut sapius ex Thoma Kempensi dictum est, eum imminutio cupiditatis sit augmentum charitatis, juxta S. Augustinum. Colloquium ad Christum.

